

[Indenrigs- og boligministeren.]

nyvalg har fundet sted.“ Men det ærede medlem har formentlig overset, at der i samme paragrafs stk. 5 står: „Der kan ved lov gives særlige regler om færøske og grønlandske folketingsmandaters ikrafttræden og ophør.“ Dermed er der altså taget hensyn til det synspunkt, som det ærede medlem fremførte.

Der er dernæst gjort nogle bemærkninger fra ordførernes side til nogle af de enkelte bestemmelser. Der er således blevet spurgt, hvorfor man ikke vil give større adgang til brevaftemming, end det her foreslås. Nu kender jeg ikke meget til forholdene i Grønland, og det er der vist egentlig få af os der gør. Hvorledes dagliglivet leves, og hvordan dagliglivets muligheder er, tør jeg ikke udtale mig om. Derfor henviser jeg til, at begrundelsen for, at en sådan udvidelse ikke har fundet sted, er, at det nuværende forslag på dette område er i overensstemmelse med reglerne for de kommunale valg i Grønland.

Det ærede medlem hr. Stegger Nielsen gjorde en bemærkning om, at der ikke burde være nogen bopælsbetingelse for kandidaterne, altså ikke noget krav om, at kandidaten skulle bo i opstillingskredsen. Såvidt jeg kan se, er der heller ikke en sådan bestemmelse i forslaget.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby gjorde en bemærkning om den tillid, man viste vælgerne i Grønland ved at overlade dem selv at skrive navnet på den kandidat, de stemmer på. Når dette er bragt i forslag, skyldes det først og fremmest den omstændighed, at man ikke kan nå at få fremstillet trykte stemmesedler og især at få dem distribueret indenfor en rimelig tid, og dernæst, at denne fremgangsmåde allerede er ved at være indarbejdet i Grønland, idet den anvendes ved de kommunale valg.

Det ærede medlem hr. Lannung, hvis almindelige synspunkter jeg allerede har været inde på, mente, at antallet af stillere var for stort. Det ærede medlem anførte, at det nemt kunne medføre, at de større bysamfund i Grønland ville få en særlig magt til at udpege kandidaten og derved sikre sig større indflydelse end andre distrikter. Jeg vil gerne henvise til bemærkningerne til lovforslaget,⁵ hvoraf det fremgår, at når man har valgt dette store tal, mindst 200 stillere, er det netop for at sikre sig, at en kandidat må søge sine stillere

også udenfor den kommune, hvori han selv bor, altså også fra andre kommuner indenfor opstillingskredsen. Derved skulle altså de synspunkter, det ærede medlem her har anlagt, være imødekommet.

Er 200 stillere i det hele taget for stort et krav? Det ærede medlem hr. Helge Madsen mente det også. Jeg vil gerne dertil svare, at kravet om de 200 stillere er begrundet for det første i landsrådets vedtagelse og for det andet — og det har vel også været baggrunden for landsrådets vedtagelse — i interessen i at begrænse antallet af opstillede kandidater. Det ærede medlem hr. Helge Madsen, der jo tænker i hjemlige baner, ville være meget betænkelig ved en bestemmelse, der tager sigte på at begrænse antallet af opstillede kandidater, men hvis der opstilles for mange kandidater i de små samfund, hvis der f. eks. opstilles 20 kandidater, kan det tænkes, at en kandidat kan opnå valg på mindre end 10 pct. af de afgivne stemmer. Det har vel været sådanne hensyn, der har været afgørende for landsrådet, da det for sit vedkommende sluttede sig til denne bestemmelse. Når man skal arbejde for et samfund, som endnu ikke har nogen politisk tradition, som ikke har nogen gruppedannelser, er det vel også, når alt kommer til alt, den fremgangsmåde, som må anses for at være den mest forsvarlige.

Det ærede medlem hr. Lannungs synspunkt angående Grønlands stilling fandt bl. a. udtryk i hans bemærkninger om slutparagraffen i lovforslaget, hvor han med hensyn til folkeafstemningerne ønskede en anden affattelse, som i højere grad fastslog grønlændernes ligeberettigelse også i dette forhold. Det ærede medlems ønske på dette område skal jeg for mit vedkommende gerne bidrage til at opfylde.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen spurgte, om der var nogen, som ikke havde dansk indfødsret i Grønland. Mig bekendt er der ingen grønlændere, som ikke har dansk indfødsret. Dernæst gjorde det ærede medlem en bemærkning om, at han fandt det nødvendigt, at kandidaternes navne blev bekendtgjort for vælgerne ved opslag. I § 17 i lovforslaget, stk. 2, sidste punktum, hedder det: „Tilsvarende opslag skal findes i stemmerummet umiddelbart over det opslåede skriveunderlag“, så man må gå ud fra, at der allerede er taget hensyn til det ærede medlems ønske.

På dette tidspunkt finder jeg ikke, at der